

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

(příloha školního řádu)

OBSAH:

1. Pravidla hodnocení žáka Základní školy Nová Včelnice, přísp. org.
2. Opravné zkoušky
3. Zásady klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického, praktického a výchovného zaměření
4. Zásady hodnocení
5. Kritéria hodnocení
6. Získávání podkladů pro hodnocení
7. Pravidla pro sebehodnocení žáků
8. Výchovná opatření
9. Klasifikace a hodnocení žáků s vývojovými poruchami
10. Slovní hodnocení
11. Vysvědčení

1. Pravidla hodnocení žáka Základní školy Nová Včelnice, přísp. org.

Hodnocení žáků je běžnou činností a nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu po celý školní rok. Vychází z posouzení míry osvojení očekávaných výstupů formulovaných v učebních osnovách jednotlivých vyučovacích předmětů školního vzdělávacího programu a míry získání klíčových kompetencí. Cílem hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, prostřednictvím níž získává informace o tom, jak danou problematiku zvládá, jak dovede zacházet s tím, co se naučil, v čem se zlepšil a v čem ještě chybuje. Hodnocení žáka vychází ze stanovených cílů a konkrétních kritérií, jimiž lze žákovu činnost a její výsledky poměřovat, na jejichž základě může i žák hodnotit svou práci. Nedílnou součástí hodnocení je i návod, jak má žák postupovat, aby přetrvávající nedostatky odstranil. Hodnocení musí mít motivační dopad na žáka s ohledem na jeho individuální vlohy a vlastnosti.

1. 1. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm. Slovní hodnocení nebo kombinace obou způsobů může být použita u žáka na základě žádosti zákonného zástupce žáka. O způsobu hodnocení rozhodne ředitelka školy.

1. 2. Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Pokud škola hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

1. 3. Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:

- výborný
- chvalitebný
- dobrý
- dostatečný
- nedostatečný

1. 4. Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:

- velmi dobré
- uspokojivé
- neuspokojivé

1. 5. Celkový prospěch žáka je hodnocen těmito stupni:

- prospěl s vyznamenáním
- prospěl
- neprospěl

1. 6. Žák je hodnocen stupněm:

- „*prospěl s vyznamenáním*“, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než „2 - chvalitebný“, průměr z povinných předmětů nemá horší než 1, 5 a jeho chování je velmi dobré,
- „*prospěl*“ není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „5 - nedostatečný“,
- „*neprospěl*“ je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „5 - nedostatečný“,

ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech může být žákovi prvního ročníku, který sice není postižen žádnou konkrétní diagnostikovanou poruchou, ale jeho celkový fyzický a mentální vývoj neodpovídá jeho věku a jeho postup do vyššího ročníku by vedl k prohloubení jeho zaostávání či poruchám vývoje, umožněno po vyjádření PPP a po projednání se zákonnými zástupci žáka opakování ročníku. Cílem tohoto opakování je vyrovnání úrovně žákovy osobnosti s požadavky školní docházky. V tomto případě, je žák hodnocen „*neprospěl*“ s poznámkou „*ze zdravotních důvodů*“.

1. 7. U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. U žáka prvního až devátého ročníku s prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování může ředitelka školy rozhodnout o použití širšího slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

1. 8. Do vyššího ročníku postupuje žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postupuje i žák prvního stupně, který již v rámci prvního stupně opakovával ročník, a žák druhého stupně, který již v rámci druhého stupně opakovával ročník, a to bez ohledu na prospěch žáka.

1. 9. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení žáka mohlo být provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

1. 10. Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení žáka mohlo být provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák, který nemohl být ze závažných objektivních, zejména zdravotních důvodů hodnocen ani v náhradním termínu, opakuje ročník.

1. 11. Má-li zástupce žáka pochybnosti o správnosti klasifikace v jednotlivých předmětech na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy bylo žákovi vydáno vysvědčení, požádat ředitelku školy o jeho komisionální přezkoušení; je-li vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, může zástupce žáka požádat o komisionální přezkoušení krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

1. 12. Komise pro přezkoušení žáka jmenuje ředitelka školy; v případě, že je vyučujícím ředitelka, jmenuje komisi krajský úřad. Komise je tříčlenná; tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitelka školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel, jímž je zpravidla vyučující daného předmětu a přísedící, který má aprobaci pro týž nebo příbuzný předmět. Klasifikační stupeň určí komise hlasováním. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

1. 13. Výsledek přezkoušení, který je konečný, sdělí ředitelka školy prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka, další přezkoušení žáka je nepřipustné.

1. 14. Žák, který po dobu nemoci navštěvoval školu při nemocnici a byl tam klasifikován za pololetí ze všech, případně jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkouší a neklasifikuje, přebírá se jeho klasifikace ze školy při nemocnici v těch předmětech, ve kterých byl klasifikován. V ostatních předmětech se neklasifikuje.

1. 15. V případě, že zákonný zástupce podá žádost o přezkoušení výsledků hodnocení žáka, které se týká hodnocení chování nebo předmětů výchovného zaměření, posoudí ředitelka školy, je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitelka školy, krajský úřad, dodržení pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáka. V případě zjištění porušení těchto pravidel ředitelka školy nebo krajský úřad výsledek hodnocení změní, nebyla-li pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků porušena, výsledek hodnocení potvrdí, a to nejpozději do 14 dnů ode dne doručení žádosti. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitelky školy nebo krajského úřadu.

1. 16. Hodnocení žáků cizinců. U žáka cizince se hodnotí zejména pokrok v daných oblastech. Při hodnocení se používají individualizovaná kritéria pro hodnocení. Výkony žáka cizince se nebudou srovnávat s výkony ostatních žáků. Vhodné je používat slovní hodnocení. Rozhodnutím ředitelky školy může být žák cizinec uvolněn z předmětů na nezbytně dlouhou dobu.

2. Opravné zkoušky

2.1. Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

2.2. Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni konat pouze jednu opravnou zkoušku.

2.3. Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

2.4. Opravné zkoušky jsou zkoušky komisionální. Komisi pro opravnou zkoušku jmenuje ředitelka školy; v případě že je vyučujícím daného předmětu ředitelka školy, jmenuje komisi krajský úřad. Přitom platí pravidla uvedená v bodě 1.15.

3. Zásady klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického, praktického a výchovného zaměření

3.1. Při klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim, přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu, kvalita výsledků činností, osvojení účinných metod samostatného studia.

3.2. Při klasifikaci ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného a praktického zaměření se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost a iniciativa,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce, udržování pořádku na pracovišti,

- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, náradí a měřidel,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

4. Zásady hodnocení

4. 1. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Přitom vůči žákovi uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt.
4. 2. Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu ani vnějšzímu.
4. 3. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
4. 4. Přechází-li žák do jiné školy, zašle ředitelka dosavadní školy škole, na níž žák přechází, dokumentaci o žákovi a záznam o jeho chování a prospěchu za neukončené klasifikační období.
4. 5. Hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků musí být jednoznačné, srozumitelné, srovnatelné s předem stanovenými kritérii, věcné, všestranné, pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné.
4. 6. Učitel hodnotí mimo jiné individuální pokrok žáka bez srovnávání s ostatními.
4. 7. Znamka z vyučovacího předmětu nezahrnuje hodnocení žákova chování.
4. 8. Učitel vyváženě hodnotí a promítá do klasifikace a hodnocení vědomosti, dovednosti, postup, práci s informacemi, úroveň komunikace a tvořivost žáka.
4. 9. Klasifikuje se jen probrané a procvičené učivo tak, aby žáci měli možnost a dostatek času k naučení, procvičení a zažití učební látky.
4. 10. Součástí hodnocení je i sebehodnocení dětí, jejich snaha a schopnost posoudit nejen svoji práci, ale i vynaložené úsilí, osobní možnosti a rezervy.

5. Kritéria hodnocení

Kritéria hodnocení prospěchu neřeší metody výuky, ani způsoby získávání podkladů pro hodnocení, ani jeho formu. Kritéria mohou být použita jak pro sebehodnocení a vzájemné hodnocení žáků, tak pro hodnocení žáka učitelem. Předmětem hodnocení jsou výsledky a píle, nikoliv osobnost žáka a její vlastnosti. Do hodnocení nepatří psychologizující výroky komentující temperament, pracovní tempo, ctížádost apod., i když znalost některých dispozic dítěte je pro učitele žádoucí zejména při volbě vzdělávací strategie a při sledování individuálního pokroku žáka. Do hodnocení prospěchu se nesmí promítat hodnocení chování.

5.1. Kritéria hodnocení prospěchu žáků:

- rozsah znalostí a dovedností (úplnost, přesnost, trvanlivost zapamatovaných faktů, pojmů, definic, termínů, zákonitostí, vztahů a postupů),
- hloubka porozumění (vlastní interpretace informací, postupů, návodů, její argumentační podpora, dokládání příklady, vysvětlování, zdůvodňování, zařazování do kontextu),
- kvalita práce s informacemi (práce s různými informačními zdroji; vyhledávání, porovnávání, kombinování, třídění, využívání, kritické hodnocení, prezentace),
- produktivita (plnění úkolů; pestrost, různorodost, včasnost, formální úroveň písemností a produktů; struktura a srozumitelnost vyjadřování),
- užívání získaných znalostí, dovedností a postojů (plnění praktických úkolů, řešení reálných problémů, formulování hypotéz, empirické ověřování, práce v projektech, tvořivost, navrhování řešení, rozvíjení myšlenek, podíl na činnosti týmu).

5.2. Kritéria klasifikace prospěchu

Klasifikační stupeň 1 (výborný)

Žák dosahuje konkretizovaných výstupů, očekávaných kompetencí, klíčových kompetencí a cílů základního vzdělávání (dále jen stanovených výstupů) rychle, v určeném nebo kratším čase, s výrazným podílem samostatné práce a jen s minimální pomocí učitele. Projevuje výrazný zájem o výuku a o pozitivní rozvíjení své osobnosti. Řádně se na výuku připravuje a vzorně plní zadané úkoly. Při výuce plně využívá svých schopností, možností a rezerv.

Klasifikační stupeň 2 (chvalitebný)

Žák dosahuje stanovených výstupů v určeném čase, jen s malou pomocí učitele. Pravidelně projevuje schopnost samostatně pracovat. Projevuje zřetelný zájem o výuku a o rozvíjení své osobnosti. Jeho příprava na výuku a plnění zadaných úkolů vykazují drobné nedostatky. Při výuce se snaží plně využívat svých schopností, možností a rezerv.

Klasifikační stupeň 3 (dobrý)

Žák dosahuje stanovených výstupů, ale v delším než určeném čase a s výraznou pomocí učitele. Schopnost samostatně pracovat projevuje jen částečně. Projevuje částečný zájem o výuku a rozvíjení své osobnosti. Jeho příprava na výuku a plnění zadaných úkolů často

vykazují výraznější nedostatky. Svých schopností, možností a rezerv využívá při výuce jen částečně a vykazuje jen malou snahu o zlepšení tohoto stavu.

Klasifikační stupeň 4 (dostatečný)

Žák dosahuje i přes výraznou pomoc učitele, a za mnohem delší, než určený čas, jen některých stanovených výstupů. Schopnost samostatně pracovat projevuje pouze výjimečně. Projevuje malý zájem o výuku a rozvíjení své osobnosti. Jeho příprava na výuku trvale vykazuje výrazné nedostatky. Svých schopností, možností a rezerv využívá při výuce jen velmi málo, spíše ojediněle, a nejeví téměř žádnou snahu tento stav zlepšit.

Klasifikační stupeň 5 (nedostatečný)

Žák nedosahuje prakticky žádných stanovených výstupů, ani ve výrazně delším, než určeném čase, a to i přes maximální pomoc a snahu učitele. Schopnost samostatně pracovat prakticky neprojevuje. O výuku a rozvíjení své osobnosti neprojevuje zájem. Na výuku se nepřipravuje. Své schopnosti, možnosti a rezervy při výuce nevyužívá, snahu zlepšit tento stav neprojevuje.

5.3. Kritéria klasifikace chování

- Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující. Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování školního řádu během klasifikačního období.
- Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka.
- K uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školnímu řádu; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele či ředitelky školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)

Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně

ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy.

6. Získávání podkladů pro hodnocení

6.1. Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména:

soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jejich výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové, ...) kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i s psychologickými a zdravotnickými pracovníky.

6.2. Žák 2. až 9. ročníku základní školy má z každého předmětu stanovený minimální počet známek.

I. stupeň: Český jazyk 10, Matematika 10, Prvouka 3, Přírodověda 4, Vlastivěda 4, Anglický jazyk 5, Hudební výchova 3, Výtvarná výchova 8, Pracovní činnosti 6, Informatika 3, Dramatická výchova 2, Tělesná výchova 3 a to za klasifikační období.

II. stupeň: Český jazyk 6, Anglický jazyk 6, Německý jazyk 6, Dějepis 5, Zeměpis 5, Matematika 6, Fyzika 5, Přírodopis 5, Chemie 5, Občanská výchova 4, Informatika 4, Základy administrativy 3, Výchova ke zdraví 3, Tělesná výchova 4, Výtvarná výchova 4, Hudební výchova 3 Pracovní činnosti 3 a ostatní předměty minimálně 2 známky za klasifikační období.

Známky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování v kabinetech. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa.

6.3. Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci

zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů zápisem do el. klasifikace.

6.4. Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

6.5. O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 25 minut, informuje

vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Ostatní vyučující o tom informuje formou zápisu do třídní knihy. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

6.6. Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné,...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání

pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.

6.7. Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech, apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkoušuje.

6.8. Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě.

6.9. Na konci klasifikačního období nejpozději 48 hodin před konáním pedagogické rady, zapíše učitelé příslušných předmětů číslicí výsledky celkové klasifikace do třídního výkazu a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu apod.

6.10. Zákonné zástupce informuje o prospěchu a chování žáka třídní učitel a učitelé jednotlivých předmětů v polovině prvního a druhého pololetí a dále mimo tyto termíny v případě, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají nebo to okolnosti vyžadují.

6.11. Informace jsou rodičům předávány převážně při osobním jednání na třídních schůzkách nebo při konzultačních hodinách, na které jsou rodiče písemně zváni. Rodičům, kteří se nemohli dostavit na školou určený termín, poskytnou vyučující možnost individuální konzultace. Údaje o klasifikaci a hodnocení chování žáka jsou sdělovány pouze zástupcům žáka, nikoli veřejně, prostřednictvím el. klasifikace. Průběžné hodnocení žáka za I. a 3. čtvrtletí školního roku zapíše třídní učitel žákovi do žákovské knížky. Pokud žákovi hrozí na vysvědčení z vyučovacího předmětu nedostatečná, učitel o této skutečnosti informuje jeho zákonného zástupce nejpozději jeden měsíc před pololetní nebo závěrečnou klasifikací.

6.12. V případě mimořádného zhoršení prospěchu žáka informuje rodiče vyučující předmětu bezprostředně a prokazatelným způsobem.

6.13. Pokud je klasifikace žáka stanovena na základě písemných nebo grafických prací, vyučující tyto práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také rodičům.

6.14. Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden. Účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí, učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nové látky k samostatnému nastudování celé třídy není přípustné, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva. Prověřování znalostí je nutné provádět až po dostatečném procvičení učiva.

6.15. Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu

hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

7. Pravidla pro sebehodnocení žáků

7.1. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.

7.2. Je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími, způsobem přiměřeným věku žáků.

7.3. Při sebehodnocení se žák snaží vyjádřit:

- co se mu daří,
- co mu ještě nejde, jaké má rezervy,
- jak bude pokračovat dál.

7. 4. Pedagogové vedou žáka, aby komentoval svoje výsledky a výkony.

7. 5. Sebehodnocení žáků nenahrazuje klasické hodnocení žáka pedagogem, ale pouze doplňuje a rozšiřuje evaluační procesy a aktivuje žáka.

8. Výchovná opatření

8.1. Výchovná opatření jsou pochvaly a jiná ocenění a opatření k posílení kázně.

8. 2. Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za dlouhodobou úspěšnou práci.

8.3. Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících po projednání s ředitelkou školy udělit žákovi pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

8.4. Opatření k posílení kázně žáků se ukládá za závažné nebo opakované provinění proti školnímu řádu. Toto opatření předchází zpravidla před snížením stupně z chování. Podle závažnosti provinění se ukládá některé z těchto opatření: napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitelky školy. Třídní učitel může žákovi podle závažnosti provinění uložit napomenutí nebo důtku; uložení napomenutí a důtky neprodleně oznámí ředitelce školy. Ředitelka školy ukládá důtku po projednání v pedagogické radě.

Napomenutí třídního učitele

Je uloženo za drobné přestupky proti školnímu řádu.

Důtka třídního učitele

Je uložena za opakované přestupky proti školnímu řádu, za které bylo uloženo napomenutí třídního učitele a to nevedlo k nápravě. Dále je uložena za závažnější přestupky proti školnímu řádu.

Důtka ředitelky školy

Je uložena za opakované přestupky proti školnímu řádu, za které bylo uloženo napomenutí nebo důtka třídního učitele a které však nevedly k nápravě. Dále je uložena při závažném přestupku proti školnímu řádu nebo proti pravidlům slušného chování. Důtka ředitelky školy bude zaslána doporučeným dopisem zákonným zástupcům žáka.

8.5. Ředitelka školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění nebo uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

8.6. Udělení pochvaly ředitelky školy a uložení napomenutí a důtky se zaznamenává do pedagogické dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitelky školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno. Ostatní pochvaly lze udělit formou pochvalného listu.

8.7. Za jeden přestupek se uděluje žákovi pouze jedno opatření k posílení kázně.

9. Klasifikace a hodnocení žáků s vývojovými poruchami

9.1. U žáka se smyslovou nebo tělesnou vadou, vadou řeči, prokázanou specifickou vývojovou poruchou učení nebo chování se při jeho hodnocení a klasifikaci přihlédne k charakteru postižení. Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

9.2. Žákům, u nichž je diagnostikována specifická vývojová porucha učení, je nezbytné po celou dobu docházky do školy věnovat speciální pozornost a péči.

9.3. Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

9.4. Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

9.5. Klasifikace je provázána hodnocením, t.j. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat,

9.6. Děti, u kterých je diagnostikována dyslexie nebo dysortografie, mohou být se souhlasem rodičů během celého jejich vzdělávání hodnoceny z mateřského jazyka a z jiných jazyků slovně (a to jak v průběhu školního roku, tak na pololetním a závěrečném

vysvědčení). U dětí s diagnostikovanou dyskalkulií bude totéž platit pro matematiku a další předměty, kde výsledky mohou být touto poruchou ovlivněny. Dítě lze hodnotit slovně (průběžně i na vysvědčení) po dohodě s rodiči a odborníkem prakticky ve všech předmětech, do nichž se porucha promítá. Jakmile žák překoná nejvýraznější obtíže, je vhodné postupně přecházet k běžné klasifikaci. Klasifikovat lze i známkou s tím, že se specifická porucha dítěte vezme v úvahu a odrazí se v mírnější známce o jeden stupeň, tak i o několik stupňů. Při uplatňování všech těchto možností vyučující postupují velmi individuálně, s využitím všech dostupných informací, zejména informací z odborných vyšetření a ve spolupráci s rodiči.

9.7. U integrovaných žáků se při klasifikaci přihlíží ke schválenému individuálnímu výukovému plánu.

9.8. Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají se zákonnými zástupci.

9.9. V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

10. Zásady pro používání slovního hodnocení

10. 1. O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení rozhoduje ředitelka školy:

Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.

U žáka s vývojovou poruchou učení a chování rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a povinně volitelných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou jsou v případě použití slovního hodnocení popsány tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka.

Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka.

Slovní hodnocení obsahuje také zdůvodnění hodnocení a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.

10. 2. Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení:

Prospěch

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami

- 1 - výborný - ovládá bezpečně
- 2 - chvalitebný - ovládá
- 3 - dobrý - v podstatě ovládá
- 4 - dostatečný - ovládá se značnými mezerami
- 5 - nedostatečný - neovládá

Úroveň myšlení

- 1- výborný - pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti
- 2 - chvalitebný - uvažuje celkem samostatně
- 3 - dobrý - menší samostatnost v myšlení
- 4 - dostatečný - nesamostatné myšlení
- 5 - nedostatečný - odpovídá nesprávně i na návodné otázky

Úroveň vyjadřování

- 1- výborný - výstižné a poměrně přesné
- 2 - chvalitebný - celkem výstižné
- 3 - dobrý - myšlenky vyjadřuje ne dost přesně
- 4 - dostatečný - myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi
- 5 - nedostatečný - i na návodné otázky odpovídá nesprávně

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští:

- 1- výborný - užívá vědomostí, pracuje spolehlivě, uvědoměle, samostatně, přesně a s jistotou,
- 2 - chvalitebný - dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb,

3 - dobrý - řeší úkoly s pomocí učitele, s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby,

4 - dostatečný - dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává,

5 - nedostatečný - praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí.

Píle a zájem o učení

1- výborný - aktivní, učí se svědomitě a se zájmem,

2 - chvalitebný - učí se svědomitě,

3 - dobrý - k učení a práci nepotřebuje větších podnětů,

4 - dostatečný - malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty,

5 - nedostatečný - pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné.

11. Vysvědčení

11.1. Každé pololetí se vydává žákovi výpis z vysvědčení.

11. 2. Zásadně jsou používány schválené tiskopisy pro vysvědčení.

11.3. Vysvědčení se vyplňuje dle platné směrnice pro daný školní rok, kterou vydává MŠMT.

V Nové Včelnici dne 1. 9. 2019

Mgr. Hana Kubaláková, ředitelka ZŠ Nová Včelnice, přísp. org.